

hvor der også er fodbold i fjernsynet, men jeg skal så alligevel gøre et forsøg.

I forhold til den her gallupmåling med de 1.002 respondenter, hvor f.eks. 54 pct. med hensyn til daginstitutionerne ikke har forholdt sig til spørgsmålet, vil jeg da gerne sige, at den havde jeg da gerne set så godt ud, for jeg forstår jo, at oppositionen tager et fuldstændig klart afsæt i, at Gallup altid har ret. Gallup har altid ret. Jo, jo, så kunne man trække andre gallupundersøgelser frem, men det vil jeg ikke gøre, for jeg har ikke det udgangspunkt, at Gallup altid har ret. Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at en sådan gallupundersøgelse gennemført på internettet med 1.002 respondenter, hvoraf halvdelen ikke svarer på spørgsmålene, ikke tegner et mere positivt billede af den offentlige sektor, idet jeg dog hæfter mig ved – hvilket jo ikke har været fremme i debatten – at det billede, der jo trods alt tegnes her i maj 2009, er, jeg tror, at det hedder det på det sprog, selv om vi nok skal ned i de små mængder, signifikant mere positivt end det billede, der blev tegnet i december 2007, da den tilsvarende undersøgelse blev lavet. Så der er altså en bedring at spore.

Er det godt? Nej, det er ikke godt nok, men det, der er det interessante i forhold til at udvikle den offentlige sektor, er selvfølgelig først og fremmest at se på, hvordan de, der bruger den offentlige sektor, føler, at kvaliteten er i forhold til det, vi leverer. Der hæfter jeg mig bare ved, at ni ud af ti forældre, der bruger den kommunale børnepasning, er tilfredse med den pasning, de får; at fire ud af fem forældre, der har børn i skolen, er tilfredse med skolens service; at tre ud af fire ældre, der bruger hjemmehjælpen, er tilfredse med hjemmehjælpen; at ni ud af ti patienter, der har været indlagt på sygehuset, er tilfredse med den behandling, de har fået. Det er da ikke uinteressant.

Kl. 20:02

Det er da heller ikke uinteressant, at når man går ud og spørger de offentligt ansatte, er der faktisk både en betydelig tilfredshed med og en betydelig stolthed over og en stigende arbejdsglæde ved at være ansat i den offentlige sektor. Otte ud af ti er meget tilfredse eller tilfredse med deres job, otte ud af ti angiver, at de er helt enige eller enige i, at de er motiverede i deres arbejde, ni ud af ti siger, at de gerne yder en ekstra indsats, og otte ud af ti statsansatte synes, at deres arbejdsopgaver er spændende. Og lige for nylig er der kommet en ny undersøgelse i relation til staten som arbejdsplads, der tegner et klart bille-

de af, at staten som arbejdsplads er et hit blandt de uddannelsessøgende. Det er jo også en del af billedet.

Socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, der øjensynlig har forladt salen, gjorde sig jo tidligere i debatten morsom over, hvem der havde evnen til at tune ind og modtage nuancerede budskaber: Det var med en lidt arrogant undertone henvendt til fru Pia Kjærsgaard, så det skal jeg ikke gentage, men bare appellere til os alle sammen om, at vi får nuancerne på plads.

Jeg har selv den tilgang til det, at vi har en god offentlig sektor. Den kan sagtens tåle at blive bedre, og det burde sådan set være en fælles opgave. Penge gør det jo ikke alene; altså, vi har investeret målrettet i omegnen af 53 mia. kr. i mere offentligt forbrug, siden vi kom til. Vi har løftet sundhedsområdet med 24 mia. kr., socialområdet med 12 mia. kr., undervisningsområdet med 12 mia. kr. og 5 mia. kr. på øvrige områder. Men penge gør det selvfølgelig ikke alene, for vi ved jo, at der er forskel på, hvordan man griber ud efter pengene, og hvordan man sætter dem i omløb. Men at tegne et billede af, at Danmark ikke er et sted, hvor det er værd at være, er altså skævt.

Der gør vi os jo i virkeligheden skyldige i at sætte de negative cirkler i gang. Jeg ved godt, det er naivt, for vi er jo valgt på vores uenighed, men hvis man nu for en stund legede med den tanke, at salen her var bestyrelsen for virksomheden Danmark, så forekommer det jo lidt absurd, at hver gang vi mødes til bestyrelsesmøde, er det med fejlfindingsmøde på; så er det for at få løftet alt det på bordet, der ikke fungerer. Hvor motiverede ville vores medarbejdere blive af det? Jeg spørger bare. Og jeg siger ikke det her, fordi der ikke må være en åben diskussion om de skønhedsfejl, der er i den offentlige sektor – det skal der være, og der skal gøres om på det.

Jeg er selv født i det danske velfærdssamfund, jeg er et produkt af det; jeg ville ikke stå her i dag som landets statsminister, hvis ikke det havde været et grundvilkår for mig, at jeg er rundet af det danske velfærdssamfund. Men denne entydige fokusering på, hvor man kan finde den meningsmåling med 1.002 respondenter, hvor halvdelen ikke svarer på spørgsmålene, og som tegner det mest negative billede, og hvor man kan trampe rundt i det en hel dag, er jo i virkeligheden at sende et fuldstændig negativt signal til de tusindvis af offentligt ansatte, der hver dag går på arbejde med virkelyst og enga-